

a ustanovení §§ 48 a 134 instrukce pro výkonné orgány teprve tím, že jest vnucenému správci umožněno skutečně vésti obchody a přijímati užitky z podniku. K takovému odevzdání podniku a uvedení správce do jeho správy došlo až dne 7. prosince 1934. Zabavená pokladní hotovost dne 1. a 2. prosince 1934 nepatří proto do výtěžku vnucené správy.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y :

Zavedení vnucené správy projevilo v projednávaném případě právní účinek podle §§ 343, 334 a 103 ex. ř. teprve tím okamžikem, kdy vnučený správce byl do správy živnostenského podniku (biografu) řádně uveden, což se stalo teprve tehdy, když měl skutečně možnost obchodovati, tudíž z představení výtěžky a příjmy pobírat, to jest teprve dne 7. prosince 1934.

Čís. 14557.

Soud nemůže vydati v exekučním řízení platební záповěď proti poddlužníkovi, jehož opatrovník bydlí v cizozemsku, byť sám poddlužník, který je pod opatrovnictvem, bydlel v tuzemsku (srov. sdělení min. sprav. čís. 133/27 věst.).

(Rozh. nejv. soudu ze dne 20. září 1935, R III 134/35; důvody viz Úr. sb. čís. 2202.)

Čís. 14558.

Zákon ze dne 9. dubna 1873 čís. 70 ř. z.

Usnesení likvidační valné hromady o věnování přebytku likvidace třetí osobě nemůže býti na újmu těm, kteří se nevzdali výslovně nároku na podíl připadající jim podle zákona.

(Rozh. ze dne 25. září 1935, R I 761/35.)

Likvidační valná hromada Hospodářského družstva, společenstva s r. o. v S., se většinou hlasů usnesla, by byl likvidační přebytek věnován tělocvičné jednotě v S. S tímto rozhodnutím nesouhlasil člen společenstva Václav K., který trval na tom, by dostal poměrnou část likvidačního přebytku. P r v ý s o u d zamítl opověď výmazu firmy. D ů v o d y: Dosud není rozhodnuto o nároku Václava K-a a dokud nebude tento nárok uspokojen nebo nebude pravoplatně určeno, že po právu nepozůstává, není likvidace skončena a nelze vyhověti opovědi výmazu firmy. R e k u r s n í s o u d nařídil prvému soudu nové rozhodnutí o opovědi. D ů v o d y: Stanovy společenstva obsahují výslovný odkaz na ustanovení zákona ze dne 9. dubna 1873 čís. 70 ř. z. v případech, pokud stanovy neobsahují ustanovení. Stanovy nemají ustanovení

o konečném rozdělení jmění při likvidaci. Jest se proto v daném případě řídití předpisem § 48 čís. 3 cit. zák., podle něhož přebytek, který zbude po úhradě dluhů společenstva, jakož i závodních podílů jeho členů, rozdělí se mezi členy společenstva podle ustanovení společenstevní smlouvy o rozdělení zisku. Podle čl. 2 poslední věty stanov správní přebytek (zisk) rozdělovati se nesmí. Byl proto postup na valné hromadě správný, když předmětem jejího usnesení bylo též hlasování o použití zbytku jmění, ježto podle čl. 2 stanov správní přebytek (zisk), o který tu jde, se nesmí rozdělovati. Ježto podle společenstevní smlouvy nelze členům rozdělovati správní přebytek (zisk), nelze vyřízení opovědi výmazu společenstva činiti závislým na vyřešení nároků člena společenstva na vydání poměrné částky přebytků.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y :

Podle § 48 čís. 3 druž. zák. rozdělí se přebytek, který zbude po úhradě dluhů společenstva, jakož i závodních podílů jeho členů, mezi členy společenstva podle ustanovení společenstevní smlouvy o rozdělení zisku (§ 5 čís. 6 téhož zákona). V souzeném případě likvidační valná hromada ze dne 15. března 1935 se usnesla většinou hlasů na tom, aby tento přebytek po vyplacení členských podílů v částce 10.400 Kč a remunerace 2.000 Kč byl věnován tělocvičné jednotě v S. Rekursní soud tento postup shledává správným, vycházejí z názoru, že podle stanov (čís. 1, 2) správní přebytek (zisk) se nesmí rozdělovati. S názorem tímto nelze souhlasiti. Pod pojmem přebytku při likvidaci ve smyslu § 48 čís. 3 druž. zák. nelze totiž spatřovati správní přebytek (zisk), dosažený při normálním provozu družstevního podniku, jaký na mysli má čl. 2 poslední věta stanov. Jen takovýto zisk se přenáší podle čl. 15 stanov na nový účet, a pokud družstvo má své vlastní strojní zařízení, připadne tento zisk amortizačnímu fondu. Při likvidaci družstva nelze již mluvit o normálním provozu a o docílení zisku, nýbrž jde tu již o konečné zpeněžení aktiv a o ukončení celého podnikání v důsledku zrušení družstva. Poněvadž stanovy nemají výslovného ustanovení jakým způsobem má býti rozdělen případný přebytek podle § 48 čís. 3 druž. zák., platí jedině zákon, že takový přebytek se rozdělí mezi členy společenstva, a měla valná hromada určití způsob jeho rozdělení. Jestliže na uvedené valné hromadě 29 hlasů bylo pro to, aby se přebytek ten věnoval místnímu spolku, možno v hlasování tom nanejvýš spatřovati projev hlasujících, že se vzdávají podílu na přebytku tomto za sebe ve prospěch tohoto spolku, avšak hlasování takové nemůže býti na újmu těm, kteří se podílu výslovně nevzdali, zejména nemůže býti na újmu Václavu K., který své právo dne 6. dubna 1935 uplatnil a který s nárokem není spokojen. Likvidace není dosud skončena, a první soud opověď výmazu právem zamítl.

Čís. 14559.

Čl. 133 obch. zák. a §§ 3, 4 konk. ř.

Společníku, který upadl do konkursu, nepřísluší účast na likvidaci společnosti; na jeho místo nastupuje správce konkursní podstaty.

(Rozh. ze dne 25. září 1935, R I 911/35.)